

ADALÉKOK DOBOZ POSTA TÖRTÉNETÉHEZ

Doboz nagyközség Békés megyében, a Fekete- és Fehér-Körös találkozásától 5 km távolságra fekszik. 2015. január 1-jén 4084 lakosa volt.

Már István király korában éltek itt emberek. Ezért nevezik Dobozt a vármegye legrégebb falujának. Itt szervezte Vatta a keresztények elleni lázadását, később a Dózsa György által kiobbantott felkelés is innen indult. A török ezt a települést is elpusztította, teljesen elnéptelenedett. 1720-ban Harrucken báró lett a település földesura. 1798-ban Doboz a Wenckheim család birtokába került. Itt volt a birtok központja, ide tartoztak a környező községek is, mint Gerla, Csorvás, Gerendás, Biharugra, Sarkad, stb. Az uradalom egyes épületeit még ma is a család leszármazottai birtokolják.

A Kis- és Nagy-Sárrét mocsaras vidékének mostoha útviszonyai miatt nehéz volt itt a lakott helyek megközelítése. Ez akadályozta a postautak létrehozását is. 1788-ban nyílt Békés vármegyében az első postaút Szentes és Arad, valamint Orosháza és Nagyvárad között. Ennek az útvonalnak a Békés vármegyei szakaszán sokáig mindössze négy postamesterség működött: Orosháza, Csaba, Gyula, Tótkomlós.

Csak 1850 után emelkedett meg a térségben a postahelyek száma. 1865-re a dobozi kiadósággal huszonegy postahely működött.

Doboz volt az utolsó postahely, amit a kiegyezés előtt állítottak fel a vármegyében. A posta 1865-ben történt megnyitásban közrejátszott, hogy a Wenckheim család megajánlotta postaállomás dotációját.

1864. november 29-én közölte a nagyváradai postaigazgatóság a szándékát, hogy a községben postahivatalt létesítenének, és Dobozt szekerpostáját kötné össze Gyulával. Azzal a feltétellel nyitják meg a postakiadóságot, hogy gróf Wenckheim Rudolf dobozi, gróf Wenckheim Károly gerlai és gróf Wenckheim Gyula pósteleki földbirtokosok is hozzájárulnak a felállítandó postakiadó díjazásához bizonyos évi illetménnyel. A dobozi levélkiadóság felállítása a grófoknak is fontos volt, mert a gerlai és a pósteleki puszták is ide tartoztak. Ezekben a helyeken a Wenckheim grófok működtették uradalmaikat. A nagyváradai postaigazgatóság kihasználta a birtokosok érdekeit, tudta, hogy a grófok számára az nem jelent nagy anyagi terhet. A terv megvalósult, mindenki igénybe vehette a szolgáltatásokat.

1865-ben nyílt meg tehát Dobozon posta, távirda 1910-től, távbeszélő pedig 1895-től működött.

Az **első postaépület** a Wenckheim grófok kastélyához tartozó uradalmi épület volt, több helyiségből és két szolgálati lakásból állt a kezdetektől, 1865-től a bezárásáig, 2006-ig, több mint 140 éven át. 2006-ban a posta a Nagy utca 14. szám alá, új épületbe költözött, ahol jelenleg is működik.

Doboz posta korabeli bélyegzőjére vonatkozó néhány adat:

1.) B.2 rendszerű egykörös körbélyegzőt használt, Doboz helynévvel és németes elrendezésű keltezéssel, díszítőelem nélkül. A keltezés kétsoros volt, a számlálóban a nap, a nevezőben a hónap megjelölése arab számmal, egymástól 5 mm hosszú, vízszintes vonalkával elválasztva. A véset típusa antikva, a bélyegzőlenyomat átmérője 22 mm. A lenyomat színe fekete. Használatban volt 1866-tól. Előfordul 1867-es és 1871-es kiadású bélyegeken.

2.) B.3 rendszerű egykörös bélyegző volt Doboz helynévvel, magyaros elrendezésű keltezéssel díszítőelem nélkül. A keltezés háromsoros, felül az év három számjeggyel, középen a hónap nagybetűvel rövidítve és alul a nap jelölése. A sorok között elválasztó vonalka nem volt. A véset betűtípusa groteszk. A bélyegzőlenyomat átmérője 24 mm. A lenyomat színe fekete. Előfordult 1874, 1881, 1888, 1889, 1899. évi kiadású bélyegeken.

Az 1943-as Postás Szaknaptár szerint Dobozon postamesteri hivatal működött. Doboz, II. pttb (posta táviró, távbeszélő rendelkező) hivatal volt. Postamester özv. Széchy Tamásné Kovács Ida, aki 1921. május 19-én kezdte a postai szolgálatot.

Az 1948-as Postás Útmutató szerint a postamester Széchy Tamásné, beosztott dolgozó Szakáll Ida postamester kezelő, Balogh Mihály postamester altiszt és Klenovszky Mihály órabér átalányos.

Széchy Tamásné postamesteri tevékenységéről keveset tudunk. 1953. december 1-jéig volt a posta vezetője. Férje bíró volt a faluban, de korán elhunyt. Három gyermekük született, két fiú és egy leány. Az egyik fiú és a leány fiatalon meghalt. A harmadik gyermek, Tamás az 1970-es évektől úszóedzőként szerzett magának országos-, majd világhírnevet. Széchy Tamás (1931-2004) Dobozon nevelkedett, a postaházban, ahol édesanyja volt postamester, s ahol egyben a postamesteri lakás is volt. Széchy Tamás a spottörténelemben „úszópapaként” írta be magát. 1997-ben „díszpolgári” címmel tüntette ki a dobozi önkormányzat. 2004-ben hunyt el. A község az egykori postaépületet, egyben szülőházát felújította, Széchy Tamás Emlékháznak nevezte el, és emlékszobát rendezett be ott 2010-ben, miután 2006-ban onnan a posta a mai helyére átköltözött.

1953. december 1-jén **Sziromi Elemér** vette át a dobozi posta vezetését. Sziromi Elemér Köröstarcsán született 1921-ben. 1941. április 16-án tette le a fogadalmat a szeghalmi postánál „önkéntes munkaszolgálatos minőségben”. Még abban az évben, december 17-én a Magyar Királyi Postaigazgatóság vizsgabizottsága Szegeden jó eredménnyel magyar királyi postakiadójelöltté nevezte ki. 1942 októberében katonai szolgálatra hívták be. Nyolc hónapot töltött orosz hadifogságban, a Krím félszigeten, ahol csodával határos módon, egy ápoló segítségével került ki a hullakamrából. Szülei halálhírét kapták, de 1945 októberében 42 kilóra lefogyva hazatért. Szegeden „postakiadó”képesítést szerzett 1946. április 15-én, és április 17-én Békés postán kezdte meg postai munkáját. 1948-ban megpályázta Sövényháza (a mai Ópusztaszer) posta vezetői állását, de nem kapta meg, helyette szolgálati érdekből Köröstarcsára rendelték ki, majd 1949. december 20-án a Szegedi Postaigazgatóság Sarkadkeresztúr posta vezetésével bízta meg. 1950. augusztus 14-én Szatymaz posta vezetője is lett. 1953. július 30-án a sarkadkeresztúri posta vezetése alól felmentették és Doboz posta vezetői teendőinek ellátásával bízzák meg. Doboz postára 1953. december 1-től nevezték ki, ahol szolgálati lakást kapott. Itt lakott egymás mellett a nyugdíjas Széchy Tamásnéval. Feleségével - Sziromi Elemérné, Jászberényi Magdával - együtt a dobozi postán dolgozott

nyugdíjba vonulásáig. Nyugdíjazása után még helyettesítést vállalt a dobozi postán. 91 évesen, 1912. december 15-én hunyt el.

A Sziromi házaspár nyugdíjazása után **Molnár Mária** rendszeres helyettes vette át a postahivatal vezetését. 1952. május 1-én született Szabadkígyóson. Érettségi után a postán vállalt munkát. 1970. augusztus 15-én lépett szolgálatba Szabadkígyóson, majd 1974. december 23-án házasságot kötött ifj. Sziromi Elemérrrel. Rendszeres helyettesként dolgozott, elvégezte a segédtishti, majd a tiszti tanfolyamot Szegeden. Három leánygyermekük született. 2009. december 31-én ment nyugdíjba, 37. évi postai munkaviszony után.

Ifj. Sziromi Elemér 1950. november 25-én született Gyulán. Agrártudományi egyetemet végzett, 1972-ben szerezte meg diplomáját, termelőszövetkezetben dolgozott Gerlán, majd Dobozon. 1993. október 6-tól Doboz postán vállalt munkát külterületi kezelőként. Négy támpontja volt Dobozon, hat Tarhoson. 2008-tól Doboz-Szanazug üdülőteleppel bővült a kézbesítési területe.

Postamesterek, hivatalvezetők, postavezetők

1865-2015

Az 1920 előtti postamesterek neve a postatörténeti anyagokban hiányos, csak néhány nevet ismerünk az első ötvenöt évről.

Rozner Fülöp 1876-ban

Gyurcsovecz Gusztávné Hendel Hermina a postamester 1896-ban

Sarkadi Béla 1913-ban

Széchy Tamásné 1920. június 13 - 1953. július 30.

Sziromi Elemér 1953. július 30 - 1980. november 25.

Ifj. Sziromi Elemérné Molnár Mária 1980 - 2009. december 31.

Nyisztor Mihályné Molnár Edit 2010. január 1-jétől

Beosztott dolgozók

Komlósi Lászlóné 1978. július 1-jétől postai ügyintéző

Sarkadi Gáborné 1990. április 1-jétől Postanet ügyintéző II.

Kézbesítők 2014-ben

Márta Zoltán: 2005-ben kezdte, mint kézbesítőhelyettes, majd 2009-től egyesített kézbesítőként dolgozott. Jelenleg kül- és belterületi kézbesítői feladatokat lát el gépkocsival.

Szabó István: Előbb Békéscsaba 1-ben, majd Békéscsaba 2-ben dolgozott. 2011-től egyesítői munkakörben dolgozik Dobozon.

Váczi Gábor: 2008-ban került kézbesítőként Doboz postahivatalhoz!

(Sok régebbi postás dolgozó neve olvasható ifj. Sziromi Elemérné ny. postavezető alábbi visszaemlékezésében.)

ÉLET A DOBOZI POSTÁN

VISSZAEMLEKEZÉS

Írta ifj. Sziromi Elemérné Molnár Mária
Doboz, 2015. szeptember

Az 1970-es években a dobozi posta „L” szolgálatban dolgozott. A távbeszélő kézi-kapcsolású (dugdosós) berendezéssel működött, minden dolgozónak meg kellett tanulni a kezelését. A posta zárása után az éjjel is szolgálatot ellátó postához (Békéscsabához) „repülőztük be” a kijelölt előfizetőket és a posta épületének a falán levő utcai segélykérő hívószámát. A csekély előfizetői hálózat miatt sok-sok lakos így tudta igénybe venni a telefont, mint „időn túli összeköttetést.” Nagy segítség volt a távbeszélő-hálózat modernizálása, amikor a szolgáltatás már csak a nyilvános beszélgetések és a táviratok továbbítására korlátozódott.

A telefonhálózat fejlesztésével a szombati szolgálat megszűnt, a posta hétfőtől-péntekig 08.00-16.00-ig látta el a szolgáltatást. Ez csak látszólag volt így, mert minden reggel 06.00-kor már megérkezett a postai anyagot szállító járat, a postavezető és a kézbesítők pedig megkezdték a munkát.

Sokáig kézzel kellett naplózni az utalványokat, csekkeket, takarékgazdálkodási aljegyzékeket, utalványnaplókat... Jó postásnak tudni kellett gyorsan és hibátlanul számolni, összeadni, díjmérleget készíteni. A hírlapelőfizetési nyugták kiosztása, leszámolása szintén manuális módon történt. Természetesen a kézi felvétel a tiszta bélyegzőlenyomat alkalmazását követelte meg.

1980. november 25-én vettem át a posta vezetését Oláh Sándor területi biztos közvetítésével. Előzőekben minden szolgálati területen dolgoztam: egyesített felvétel, pénztár és takarékszolgálat, kiosztás-leszámolás, hírlapkezelés. Ez idő alatt a dobozi embereket megismertem, és ez az idő elég volt nekik ahhoz, hogy el tudjanak fogadni, megbízzanak bennem, ugyanúgy, mint a 27 éven át hivatalvezetést ellátó apósomban és mellette dolgozó anyósomban.

A dolgozók

A kézbesítő szaktársak bizalma is fontos volt számomra, még rendszeres helyettesként megismertek, megszerettek, és bizalommal fogadtak. Ekkor az 1. számú kézbesítő Szathmári Péter (elhunyt) volt, a 2. sz. kézsb. Fekete László (elhunyt), a 3. sz. kézsb. Balogh János (elhunyt), 1. sz. külterületi kézbesítő Komlósi Sándor (elhunyt), a 2. sz. külter. kézsb. Szabó László (elhunyt), Komlósi Sándor kiválása után Szabó Lajosné. Legnagyobb segítségem Molnár Györgyné küldemény felvevő volt, aki ma már velem együtt nyugdíjas. Több esetben ketten láttuk el a hivatali belső munkát, mert nem kaptunk rendszeres helyettesítést.

A postai munka

A pénztárszolgálat területén nagy előrelépés volt a naplózó gépek, utalványbélyegző gépek használatba vétele. Az IPH technológia bevezetése megkövetelte a postai dolgozók tudásának a fejlesztését, speciális tanfolyamokon, oktatásokon vettünk részt Békéscsabán és Szegeden. Ezt követte a gépi lottó bevezetése. Nem volt könnyű a technológia elsajátítása, de minden kolléga sikeresen vizsgázott, és alkalmazta a megújult módszert. Napi szinten kellett a tudásunkat gyarapítani, amikor bevezetésre kerültek a banki szolgáltatás területén az technológiák, a postai biztosításkötések, az ügyfeleink bizalmát meg kellett őrizni, és elmagyarázni nekik a legjobb megoldásokat.

Nagy forgalmat bonyolítottunk le a takarékszolgálat területén, amíg a helyi Takarékszövetkezet nem alakult meg, csak a régi ügyfeleinket tudtuk megtartani, újakat nem tudtunk bevonni, mert nem tudtunk nekik hitelt biztosítani, mint a takarékszövetkezet. Nagyfeladónk volt a Polgármesteri Hivatal és a Harisnyagyár, a Petőfi Tsz, az ABC, az általános iskola, a Takarékszövetkezet.

A kereskedelmi áru a korábbi időkben ismeretlen fogalom volt, a postai és a pénzügyi portó és egyéb értékcikkek mellett. Ma már komoly bevételi forrása a postának, ami az áru ügyféltérben való rendezett elhelyezését jelenti. Korábbi időkben, ha valamilyen értékcikket, hírlapot az ügyféltérben kihelyeztünk volna - olyan vétséget jelentett volna a szemlebiztos urak ellenőrzése során – ami szemlepontra bejegyzést vont maga után.

Belső dolgozók

Az ügyfélszolgálatot ellátó dolgozók a legjobb tudásuk és igyekezetük szerint végezték a munkát: Molnár Györgyné a nyugdíjazásáig, Komlói Lászlóné, Sarkadi Gáborné (mindketten jelenleg is itt dolgoznak), Lipták Istvánné, aki időközben kinevezést kapott a gerlai posta vezetésére (ma már ő is nyugdíjas), Balogh Zsuzsanna és Gábor Jenőné a kiválásáig.

Kézbesítők

A kézbesítő szaktársak időközben kicserélődtek, az 1980-as árvíz után már csak egy külterületi kézbesítő látta el a kézbesítést négy belterületi kézbesítővel.

A külterületen Szűcs Károly, a belterületen Gergely Józsefné, Gergely József, Szekeres Tibor és Nagy Sándorné végezték a kézbesítést. Amikor bevezetésre került a támpont rendszerű kézbesítés, azt Szűcs Károly vállalta fel, a posta által indított gépkocsivezetői tanfolyamra beiratkozott, és megszerezte a jogosítványt a gépkocsira. A kézbesítési területe Gerla külterületén a helyi kézbesítővel, a Tarhos, Békéserdő, Vizesfás külterületén a tarhosi kézbesítővel. Kezdtett kiépülni a Doboz-Szanazugi üdülőtelep is, ennek a területnek a kézbesítése is a külterületre hárult. Kezdetben a szanazugi területen kerékpáros külterületi kézbesítő végezte a kézbesítést. A postai munkáját szolgálatkészen, nagy alázattal és becsülettel látta el egészen a haláláig. Halála után helyettesek kerültek a hivatalhoz, majd 1993. október 6-án ifj. Sziromi Elemér vette át a külterületi kézbesítést. A gerlai terület ekkor átkerült a békéscsabai postához.

A belterületi kézbesítők is cserélődtek, nyugdíjba vonultak. Akik végezték a nehéz, fizikai munkát, esőben, hóban, fagyban, kánikulában: Képíró Lajosné (elhunyt), Lipcsei Károlyné, Bottó Péterné, Fazekas Zoltán (kivált), Szabó Lászlóné (nyugdíjazásáig), Szabó László, Molnár Zoltán (kivált), Márta Zoltán (jelenleg is), ifj. Gergely József kivált, Mundrucz Zoltán (elhunyt) és Szabó Ferenc (kivált).

A kézbesítő szaktársak igyekeztek a totó-lottó árusításból, hírlapterjesztésből is kivenni a részüket. A hírlapterjesztés során egyik legkedvesebb napilap volt a Békés Megyei Népujság (Hírlap), amíg a terjesztés a Magyar Posta joga volt, azután változott a kézbesítés és az előfizetők gyűjtése. Legkedveltebb lapok voltak a Nők Lapja, Képes Újság és a Szabad Föld. A postai munkájuk mellett ellátták a hírlapárusítást is, az ügyfelek megalégedésére. A hírlapterjesztési változások után – amikortól a kézbesítésben magánvállalkozók is részt vehettek - továbbra is erős maradt a hírlapárusítási tevékenység, Molnár Györgynének és ifj. Sziromi Elemérnek köszönhetően.

A külterületen is igyekeztünk hírlapot, sorsjegyet, postai értékcikket árusítani és népszerűsíteni a biztosítási szolgáltatást. A biztosításkötésben jó középmezőnyben haladtunk, a településen minden biztosító társaságnak volt üzletkötő aktivistája, de sok ügyfelet meggyőztünk a lakástakarék és a banki folyósámla előnyeiről.

Nagy Sándorné, Szabó Lászlóné, Szekeres Tibor, ifj. Sziromi Elemér kézbesítő szaktársak a békéscsabai kézbesítő tanfolyamon szerezték meg a szakvizsgát.

A dobozi postát is kijelölték a sarkadi Ady Endre- Bay Zoltán Gimnázium és Szakközépiskola (korábbi elnevezése szerint) a postaforgalmi képzés évközi és nyári gyakorlatának a lebonyolításához, 2 éven keresztül. Igyekeztünk a legjobb tudásunk és tapasztalatunk szerint a szabályos pénzkezelésre tanítani a diákokat, akik később válhattak igazi postássá.

Postaszállítás

Békéscsaba 2. posta - VOLÁN szállításba bevont postaként - jutatta el a postai zárlatokat a dobozi postára, szállításból kizárt tárgyak is voltak természetesen, ezeket az árukat az AKÖV postai képviselete továbbította. A későbbiekben postai gépkocsi járat szállította a postaanyagot.

Békéscsaba 1, mint megyei postahivatal

A hivatali munkánk elvégzéséhez nagy segítséget kaptunk a megyei posta vezetőitől, a szemlebiztosoktól. A feltárt hiányosságot a legjobb tudásunk szerint igyekeztünk kijavítani, az akkori elvárásoknak megfelelően végezni.

A dobozi posta épülete

A Marx utca 20. sz alatti postaépület többször átalakításra került, -ajtók, ablakok cseréje, központi fűtés beszerelése, tetőcsere, betonozások- szinte a fejünk felett a szolgáltatás zavartalan biztosítása mellett zajlott.

A Marx utca 20. sz. alatti postánkat eladta a Postaigazgatóság a helyi Polgármesteri Hivatalnak, egy új építési telek fejében. Pár házzal odébb, a Nagy utca 14. sz. alatt épült fel az új, modern, minden igényt kielégítő postahivatal. 2007 augusztusában költöztünk az új épületbe.

Sok-sok megőrzött postatörténeti „kincs” maradt meg az előző postavezetők gyűjtőmunkájának köszönhetően, ezekből sok értéket a Dél-alföldi Postatörténeti Alapítvány szentesi postatörténeti gyűjteményének ajándékoztuk.

Nyugdíjazásom

Az új épület előnyeit nem sokáig élveztem, mert nyugdíjba vonultam.

40 év távlatából megváltozott a világ, a körülmények, a postai elvárások és az ügyfélszokások. Velem egykorú postás társaimmal együtt jobban meg tudtunk felelni a klasszikus posta igényeinek és az elvárásainak, a hagyományos kezeléssel közvetlenebb kapcsolatot tudtunk kialakítani a dobozi ügyfelekkel is.

Az utolsó munkanapom a dobozi postán 2009. december 30. volt. 39 évi postai szolgálattal mentem nyugdíjba, ebből a dobozi posta hivatalvezetőjeként közel 30 éven keresztül végeztem a munkám hivatástudattal, megbecsüléssel, a szakma iránti hűséggel és elkötelezettséggel.

Rendkívüli események a postámon

Árvíz 1980

1980. július 28-án a reggeli órákban átszakadt a Kettős–Körös jobb parti töltése, több kilométeres szakaszon még a folyó folyásiránya is megváltozott. A hosszúfoki töltésszakadás következtében Doboz, Tarhos és a környező tanyavilág is veszélybe került. Ebben a rendkívüli helyzetben helytálltak a posta dolgozói is.

Postarablás 1995. szeptember

Utoljára hagytam postai pályafutásom legkellemetlenebb „élményét”. 1995 szeptember első hétfőjén (éppen 20 éve) portarablást éltünk át a kollegáimmal. A postajárat igen korán, minden reggel hat órakor érkezett a postánkra. A zárt kapus udvari járatfogadás és kezelés nem volt biztosított, mert hiába volt felújítás, az udvari bejárati kapu méretét nem lehetett növelni, a telekhatár nem engedte. Ezért a szokásos módon végeztük a járat fogadását, Szabó Lászlóné, Nagy Sándorné, Mundrucz Zoltán és jómagam. Az utcai kaput sem volt időnk bezárni, ránk tört három álarcos postarabló. Nem tudtak elvinni semmit, az egyiknek az álarcát sikerült lekapnom, így jobbnak látták, ha meglépnek. Könnyen el tudtak tűnni a tömegben, mert éppen vásár volt, de a személyleírások és a tárgyi bizonyítékok alapján a rendőrök hamar elkapták őket. A félelem sokáig élt bennünk, de egymás segítségével sikerült legyőznünk, ma már csak egy kellemetlen emlék ilyenkor, szeptember elején.

Zárszó

Apósommal, id. Sziromi Elemérrel és anyósommal id. Sziromi Elemérnével (mindketten elhunytak) közös háztartásban éltem, így nagyon sokszor téma volt volt a régi és az új postai szolgáltatás.

Sokat meséltek a régi postáról, a munkatársokról, különösen Gera Arankáról (Tóth Lászlóné), aki később Somogyjádra került postavezetőnek. Jakócs Erzsiről (Lassányi Dezsőné), aki a csanádalbertyi posta, dr. Kukola Mihályné Éváról, aki a Békés Megyei Távközlési Üzem dolgozója lett, velük apósomék szoros barátságot ápoltak, amíg éltek, ma pedig velünk tartják a jó kapcsolatot.

A korábbi idők kézbesítői közül szeretnék megemlékezni Oré Andrásról és Klenyovszki Mihályról. Mindketten nagyon szerették a Sziromi családot, külön említésre méltó Miska bácsi, aki 19 évesen szegődött el a postához. Akkor Széchy Tamásné postamesternő vette alkalmazásba, és folyamatosan végezte a munkáját Sziromi Elemér postavezető szolgálata alatt is, a nyugdíjazásáig. Személyesen kerestem meg Miska bácsi lányát - Juliska nénit - aki szívesen emlékezett vissza Széchy Tamásné postavezetőre és a családjára is.

Sokat meséltek a sok-sok nehézségről, amikor a Körös-parton időzött a katonaság, nagyon nagy levélforgalmat bonyolítottak le, ennek a feldolgozásához kevés volt a munkaerő. Én a megváltozott kezelési rendszerekről, az új kihívásokról és a feladatokról beszéltem nekik.

Mindig azzal összegeztük a beszélgetéseket, hogy szép megélhetési biztonságot és nyugodt munkahelyet biztosított a Magyar Posta. A legjobb tudásunk szerint végeztük a munkánkat mind a hárman közel 40-40 éven keresztül (1953-2009 december 31-ig).

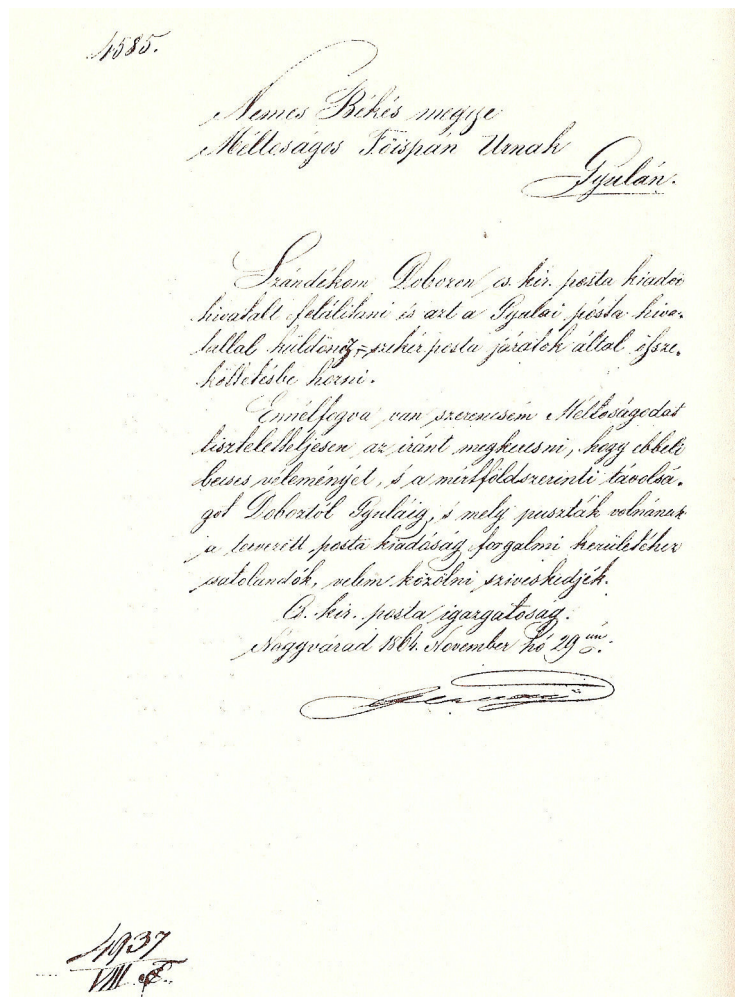
Nagyon szerettem a Postát, édesanyám úgy indított útnak, hogy „lányom, az ügyfeleket úgy kell kiszolgálni, mintha mindig anyád állna az ablakod előtt, ha nem tudsz így tenni, ne legyél postás”. Mindig eszemben volt Édesanyám „útravalója”.

Emlékeit legyezte:

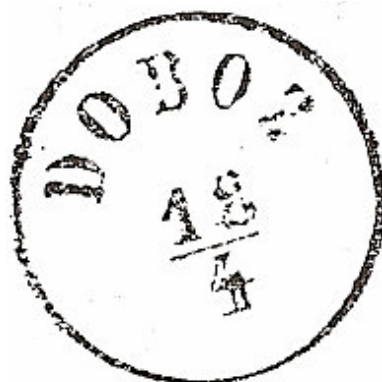
ifj. Sziromi Elemérné Molnár Mária

Doboz 2015. szeptember

DOKUMENTUMOK, FOTÓK

Levél a dobozi levélszedőség
felállításáról a Nagyvárad M. Kir.
Postaigazgatóságtól,
1864. nov. 29.

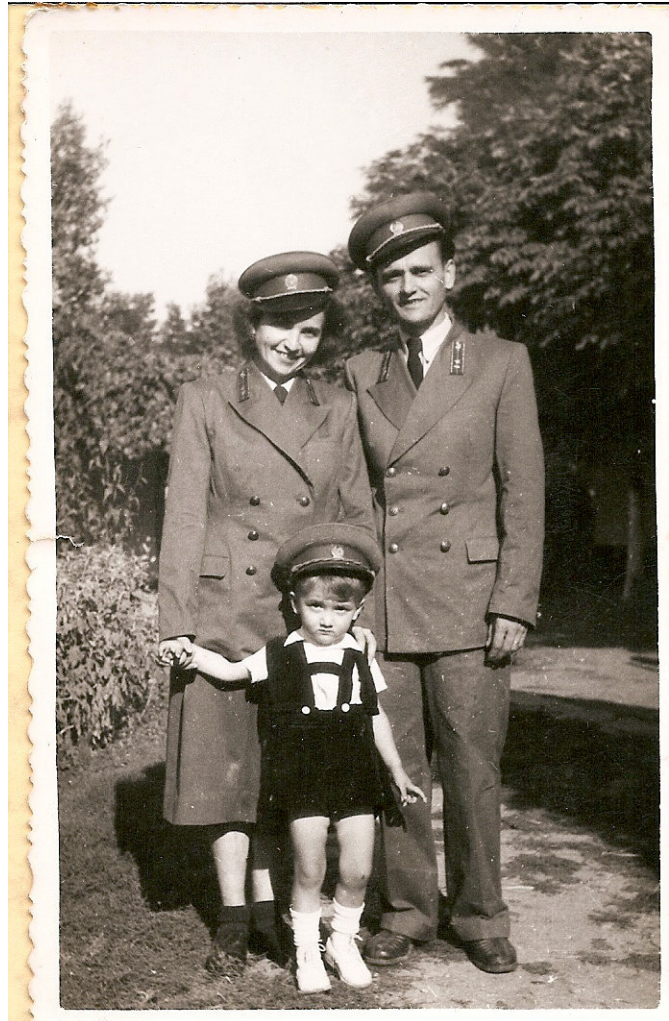

A dobozi posta első épülete

Sziromi Elemér és fia

Sziromi Elemérné,
Sziromi Elemér, ifj.Sziromi Elemér

Szatmári Péter, Fekete László, Klenyovszki Mihály, alsó sorban: Balogh János

Sziromi Elemér postavezető, a felesége és a kézbesítők, balról Sziromi Elemérné mellett Klenyovszki Mihály, az álló sor kézbesítőinek nevét nem tudtuk beazonosítani.